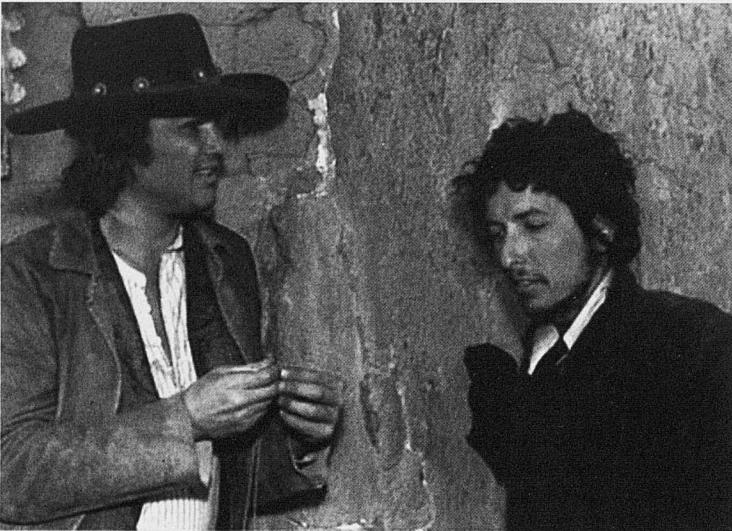
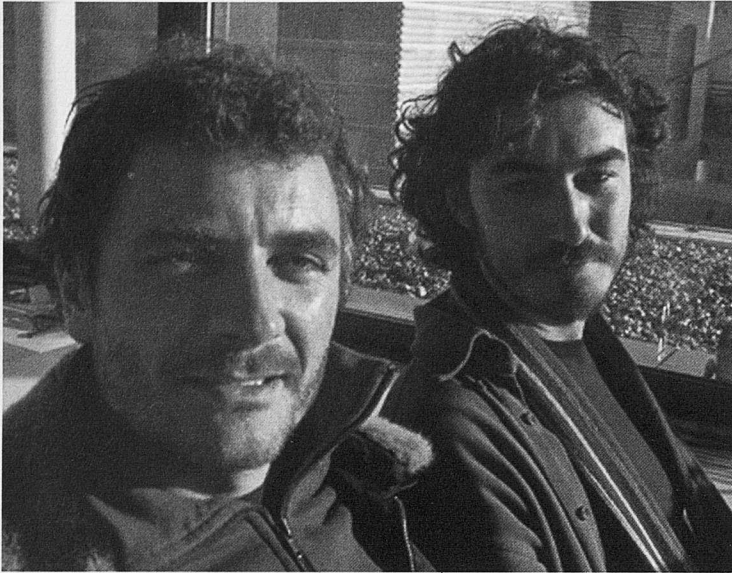

L'escenari de Ilauna La llegenda de la ciutat amb nom

Francesc M. Rotger

Àlex
Brendemühl i
Rafa Cortés (a
dalt)

Kriss
Kristofferson i
Bob Dylan (a
baix).

La presència de Woody Allen sembla que hagués posat Barcelona al mapa. Els Jocs Olímpics de 1992, l'obra de Gaudí, les empremtes de Picasso i Joan Miró, tal vegada no eren prou. M'ha semblat una mica provinciana l'expectació despertada per la presència d'Scarlett Johansson a la capital de Catalunya. De fet, Ava Gardner es va passejar per Deià i ningú no va moure un múscul, diuen (José Carlos Llop escriu fa unes setmanes a *Diario de Mallorca*, amb el seu encert habitual, sobre aquest absurd costum de retre homenatge, tant del nostre temps, cap els famosos). La pel·lícula d'Allen a Espanya també pren com a escenari, crec, una altra ciutat màgica, Oviedo, on li donaren el Príncep d'Astúries de les Arts i on existeix una estàtua seva de mida natural. El mes que ve lliuren aquest mateix premi (ignor si en carn i ós) a un altre geni, Bob Dylan (de vessant cinematogràfica: *Pat Garret* i *Billy el Niño*, de Sam Peckin-

pah). També li han donat a un tercer, aquest, mallorquí: Miquel Barceló, en principi sense gaire relació amb el cinema, però sí amb el teatre.

Abans de Woody Allen i abans de la seva pel·lícula, Barcelona ja existia, com a escenari teatral. De fet, un plànol de l'anomenada Ciutat Comtal (podeu distingir el Passeig de

Gràcia i la Diagonal, si vos hi fixau una mica) serveix de portada al número 314, relativament recent, de la revista especialitzada *Primer Acto*, dirigida per aquest batallador de la cultura que és José Monleón: amb l'encapçalament "Una ciudad en escena", aquesta edició ens ofereix el text, en castellà, de *Barcelona, mapa d'ombres*, de Lluïsa Cunillé (una guanyadora, per cert, del Premi Born de Ciutadella), més un ampli reportatge en torn a "L'acció té lloc a Barcelona", un cicle organitzat per la Sala Beckett barcelonina. D'aquest esmentat cicle, només un dels seus espectacles va arribar fins a les nostres terres (a la Fira de Teatre de Manacor): *Plou a Barcelona*, de Pau Miró, amb direcció de Toni Casares i amb un excel·lent actor, Àlex Brendemühl; sí, lògicament és el mateix Àlex Brendemühl que protagonitza la pel·lícula del mallorquí Rafa Cortés *Yo*, amb escenari a Mallorca, perquè Mallorca ja sabeu que és una mica el Hollywood del Mediterrani: en hores de sol (tot l'any) i en famosos (a l'estiu).

Clar que si existeix una ciutat, una petita ciutat, que viu per al teatre, almenys uns quants dies cada any (amb permís de Manacor), aquesta és Tàrraga. Un lloc, d'altra banda, no gaire monumental, però hospitalari, que participà a la conquesta de Balears amb Jaume I, per a on, passa el Camí de Sant Jaume i que té un parc agradable, un barri històric petit, però polític i una Plaça del Carme ("el Pati") prodigiosa. Aquí es fa, cada setembre, la Fira de Teatre; enguany, l'edició número vint-i-set. I a la programació no manquen espectacles amb uns certs vincles cinematogràfics: com un *Pinotxo* de Zum Zum Teatre o un *Romeo y Julieta* de Philippe Car; dues històries, com sabeu, tantes vegades adaptades a la pantalla. ■

